

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Epist. LV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53700](#)

A ante nos fuit, mors est. Quid enim refert, utrum non incipias, an desinas? utriusque rei hic est effectus, non esse. His & huiusmodi exhortationibus tacitis (nam verbis locus non erat) alloqui me non desis: deinde paullatim suspitum illud, quod esse iam anhelitus cœperat, interualla maiora fecit, & retardatum est, ac remansit. Nec adhuc, quamvis desierit ex natura fluit spiritus, sentio hæfitationem quandam eius, & moram. Quomodo volet, dum modo non ex animo suspireret, hoc tibi de me recipe: non trepidabo ad extrema: iam præparatus sum: nihil cogito de die. Illum lauda & imitare, quem non piget mori, cum iuuat viuere. Quæ enim virtus est, cum ciuiaris, exire? tamen est & hic virtus. Eiicior quidem, sed tamquam examen. Et ideo numquam eiicitur sapiens: quia cincit, est inde expelli, unde inuitus recedas. Nihil inuitus facit sapiens, necessitatem effugit: quia vult quod ipsa coactura est.

B

E P I S T . L V .

D E V A T I A E V ILLA, & D E I P S O V A T I A : T U M D E B O N O M A L O Q U E O T I O . I T E M A M I C O S A N I M O A D E S S E P O S S E , & D E B E R E .

A GESTATIONE cùm maximè venio, non minus fatigatus, quām si tantum ambulasssem, quantum sedi labor est enim, & diu fert: ac nescio an eò maior, quia contra naturam est: quæ pedes dedit, vt per nos ambularemus; oculos, vt per nos videamus. Debilitatem nobis indixere deliciae: & quod diu noluimus, posse desiuimus. Mihi tamen necessarium erat concurtere corpus, vt siue bilis insiderat fauibus, discuteretur, siue ipse ex aliquâ causâ spiritus densior erat, extenuaret illum iactatio, quām profuisse mihi sensi. Ideò diutius vehi perseverauit, invitante ipso litora, quod inter Cumas & Seruili Vatiæ villam curuatur, & hinc mari, illinc lacu, velut angustum iter clauditur. Erat enim à recenti tempestate spissius. Fluctus autem illud (vt scis) frequens & concitatus exasperat: longior tranquillitas soluit, cùm arenis, quæ humore alligantur, succus abscessit. Ex consuetudine tamen meâ circumspicere cœpi, an aliquid illuc inuenire, quod mihi bono posset esse: & direxi oculos in villam, quæ aliquando Vatiæ fuit. In hac ille prætorius diues, nulla aliâ re quām otio notus, confenuit, & ob hoc unum felix habebatur. Nam quoties aliquos amiciria Asinij Galli, quoties Seiani odium, deinde amor mererat, (æquè enim offendisse illum, quām amasse, periculorum fuit) exclamabant homines: *O Vatia! solus scis vivere.* At ille latere sciebat, non viuere. multum autem interest, utrum vita tua otiosa sit, an ignava. Numquam aliter hanc villam Vatiæ viuo præteribam, quām ut dicerem: *Vatia hic situs est.* Sed adeò, mi Lucili, philosophia sacrum quiddam est, & venerabile, ut etiam si quid illi simile est, mendacio placeat. Otiosum enim hominem, seductum existimat vulgus, & securum, & se contentum, sibi que viuentem: quorum nihil nulli contingere, nisi sapienti, potest. Ille quidem nullâ re sollicitus scit sibi viuere. ille enim (quod est primum) scit viuere. Nam qui res & homines fugit, quem cupiditatum suarum infelicitas relegavit, qui alias feliores videre non potuit, qui velut timidum atque iners animal, metu oblitus, ille sibi non videt,

5. CVM IVVAT VIVERE.] *In iuuentute, aut bo-*
nâ estate: at ego iam senex sum.

EPIST. LV. I. A GESTATIONE.] *Quā in*
effedo ubi moris: & explicauit in epistola quadam ad
Ortelium, Centur. Miscell. epist. XI.

2. ILLINC LACV.] *Lucrino.*

3. A RECENTI TEMPESTATE SPISSIVS.] *Ita*
ex melioribus libris. Firmius autem spissius, à tem-
pestate: quia recenter aquæ arenas ligauerant. quod
alter in fiscis, & diffundunt.

4. ASINI GALLI.] *Cui Tiberius offensus, &*
diu in custodia habitum in opia cibi interemit. Tac-
tus VI. Annalium.

5. SEIANI ODIVM.] *Qui omnia apud Tibe-*
rium aliquamdiu potuit: cœxit, deprescit, opprescit,
quos voluit.

6. DEINDE AMOR.] *Quia illo iam inuiso &*
occiso, quo secundumque amicos habuerat Tiberius ferre
fusstulit.

7. SOLVS SCIS VIVERE.] *Procul scilicet à loue*
& fulmine.

8. PARES,

uit, sed (quod est turpisimum) ventri, somno, libidini. Non continuò sibi viuit, qui A nemini. Adeò tamen magna res est constantia, & in proposito suo perseverantia, ut habeat auctoritatem inertia quoque pertinax. De ipsâ villâ nihil possum tibi certi scribere: frontem enim eius tantum noui, & exposita: quæ ostendit etiam transiuntibus. Speculæ sunt duæ magni operis, laxo atrio ³ pares, manufactæ: quârum altera solem non recipit, altera usque in occidente tenet. ⁹ Platanona mediùs ritus, & à mari & ab Acherusio lacu receptus, ¹⁰ Euripi modo diuidit, alendis piscibus (etiam si assidue exhaudatur) sufficiens. Sed illi, cùm mare patet, parcitur: cùm tempestas pectoribus dedit ferias, manus ad parata porrigitur. Hoc tamen est commodissimum in villâ, quod Baijas ¹¹ trans parietem habet: incommodis illarum caret, voluptatibus fruitur. Has laudes eius ipse noui: esse villam totius anni credo. Occurrit enim Fauonio, & illum adèò excipit, ut Baijs neget. Non stulte videtur elegisse huc locum Vatia, in quem otium suum pigrum iam & senile conferret. Sed non multum ad tranquillitatem locus confert: animus est, qui commendat omnia. Vidi ego in villâ hilari & amœnâ mæstos, vi- B di in mediâ solitudine occupatis similes. Quare non est quod existimes, ideo parum bene compositum esse te, quod in Campaniâ non es. quare autem non es? hucusque cogitationes tuas mitte. Conuersari cum amicis absentibus licet: & quidem quoties velis, quamdiu velis. magis hac voluptate, quæ maxima est, fruimur, dum absimus. Præsentia enim nos delicatos facit: & quia aliquando vñ loquimur, ambulamus, cùm consideremus, cùm diducti sumus, nihil de his quos modò vidimus, cogitamus. & ideo æquo animo ferre debemus absentiam, quia nemo non multum etiam præsentibus abest. Po- C ne hîc primùm noctes separatas: deinde occupationes vtrinque diuersas, deinde studia secreta, suburbanas profectiones: videbis non multum esse, quod nobis peregrinatio eripiat. Amicus animo possidens est, hic autem numquam abest: quemcumque vult, quotidie videt. Itaque mecum stude, mecum cœna, mecum ambula. In angusto viueremus, si quidquam esset cogitationibus clausum. Video te, mi Lucili, cùm maximè audio: adeò tecum sum, ut dubitem, an incipiam non epistolas, ¹² sed codicillos tibi scribere.

EPIST. LVI.

MENTEM compositam, vacare sibi & studiis, etiam in turbâ. Suo exemplo docet. Magis optandum internum silentium, & pacem. Inertia porrò mala, & ea cupidinum mater.

PEREM, si est tam necessarium, quâm videtur, silentium in studia seposito. Ecce varius clamor vndique me circumsonat: ¹ supra ipsum balneum habito. Propone nunc tibi omnia genera vocum, quæ in odium possunt aures adducere: cùm fortiores exercentur, & ² manus plumbo graues iactant, cùm aut laborant, aut laborantem imitantur, gemitus audio: quoties retentum spiritum remiserunt, sibilos, & acerbissi- mas D.

8. PARES, MANUFACTÆ.] Ita Muretus. At libri scripti: magni operis, cuius laxo atrio pares manufactus. Legam, cuius laxo atrio pares, manufactæ. Sunt, inquit, magni operis: ergo non naturæ, ut olim censui: deinde in modum magni atrij factæ, & cuius illi pares, et si sic manu cauata & facta.

9. PLATANONA.] Solent enim silue id genus arborum habere, umbra tantum causâ. Martialis: Daphnonas, Platanonas, & aërias cyparissos.

10. EURIPI MODO.] Quos ipsos in hortis & villis habebant manufactos.

11. TRANS PARIENTEM.] Qui villam cingit.

12. SED CODICILLOS.] Mitti solitos ad presentes. Dixi in Epistolicâ institutione.

EPIST. LVI. 1. SVRA IPSVM BALNEVM.] Baijs, non Romæ. Nam hic ei laxior & aptior domus. Ibi, in diuersorio.

2. MÂNS PLUMBO GRAVES.] Halteres notat, quibus & ad saltandum usq; se, velut librandum; & tisdem, sed gravioribus ad exercendum, & sine magno motu sudorem euocandum, sublati depressoq; manibus, aut hoc illuc iactatis. Erant autem ista massa plumbæ, in circuli dimidiati, aut & aliæ formam: dærups Grecis, à primo usq; dicti, οὐδὲ τὸ ἀλλεως, à faltando. Iuvenalis, Sat. VI.

Cum lassata graui ceciderunt brachia masâ. Scho-